

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

XVIII Regnum Chlodouei III. Diploma datum S. Papoleno Episcopo, Abbati
Stabulensi & Malmundariensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

XVIII

*Regnum Chlodouei III. Diploma datum S. Papo-
leno Episcopo, Abbati Stabulensi & Malmun-
dariensi.*

QVemadmodum à morte Chlodouei II tres eius filij ad-
huc paruuli superfuerunt, Chlotharius III, Childericus
& Theodericus, omnes dein regnum Francorum affecuti;
ita Theoderico anno 1009 vitâ functo, filioli parui re-
lictî sunt, Chlodoueus III & Childebertus. Auctor coæuus
historiæ iussu Childebrandi scriptæ apud Fredegarium ca.
101, de regno Chlodouei hæc tradit: *Mortuus est Theodericus
Rex, regnavit autem annos XIV. Chlodoueam filium eius paruulum
elegerunt in regnum. Non post multos verò annos prædictus Rex
Chlodoueus egrotans mortuus est. Regnavit autem annos IV.* Hos
cuncti passim Chronologi admittunt: & quidem ex iudicio
Baronij ab anno 1008 ad 1012; Sirmondi, Petauij,
Bucherij, Miræi, & aliorum ab anno 1009 ad 1013. à
quo primùm anno regnasse vsque ad 1017 Clodoueu
II ex ipsius annis Theoderici fratrumque conuincimus, &
infra in annis regni Childeberti confirmabimus. Malebran-
cus contendit eum biennio ante patrem Theodericum ob-
iisse, & simul cum eo annos IV regnasse. Historiæ iussu Chil-
debrandi scriptæ assentiuntur Annales Metenses his ver-
bis: *Theoderico mortuo, filius eius paruulus, nomine Chlodoueus, à
Pippino ordinatur in Regem. Qui dum quartum annum in regno
compleisset, innocentem vitam finiuit.* Tempora huius pueruli
Regis sub regimine Pippini videntur fuisse prorsus quieta,

ac vix vllis rebus gestis illustria. Nicolaus Camuzatus in Promptuario Tricassino post Vitam S. Bercharij Abbatis Deruensis pag. 82 mentionē facit cuiusdam diplomatis ab Episcopo Catalaunensi dati *Remis xv Februarij anno 11 Chlodouei Regis*, cuius præcipuæ clausulæ in cōpendium redactę & cōtractę ex indice titulorū chartarij referūtur his verbis: *Priuilegium datum à Bertoëndo Episcopo Cathalaunensi ad rogatum claræ memoriæ Chlodouei Regis & Pippini Maioris-Domus regiæ, in quo idem Episcopus dat nobis electionem Abbatis & Abbatissæ, tam in nostro quàm in puellari monasterio.* Annus II Chlodouei in Februario conuenit in annum Chr. 10 cxcvi. Idem Chlodoueus diplomate etiam anno II regni signato, Papoleno monasteriorum Stabulai & Malmundarij Abbati quādam bonorum commutationem confirmat, & vnā comprobat, stabilitque tempora S. Goduini Abbatis, eique à Regibus DAGOBERTO & Theoderico suprā memorata priuilegia fuisse indulta. Ipsum diploma extat sub hoc titulo in codice Bambergensi:

Exemplar Præcepti Chlodouei Regis, dati Papolino Abbati de quadam commutatione.

Chlodoueus Rex Francorum illustri Aerico Duci & Charieuio Comiti. Quoties inter anteriorum Regum Celsitudinem & congregationem sanctam monachorum per instrumenta chartarum, de qualibet re facta fuerit commutatio, oportet scripturarum seriem inter partes per nostram præceptionem conuenire. Ideò vir Apostolicus Dominus & Pater noster Papolenus Episcopus Clementiam regni nostri suggestit, eò quòd Dominus noster & auunculus Childericus quondam
Rex,

Rex, unà cum antecessore suo Domno Remaglo Episcopo quondam vel suis monachis, ubi ipse ad monasteria Matmunderio & Stabulao Custos esse videtur, locella aliqua commutassent. Unde accepit pars Domni & Auunculi nostri Childerici quondam Regis locellum, cui nomen Athetasis, cum hominibus ibidem commanentibus, & omne peculiare eorum vel terras eorum, quas excolere videntur, his nominibus, Radefrido cum nepotibus suis, Berthramno, Gisloberto, Aganulfo, item Radefrido, Sigofrido, Rigoberto. Pro ipsâ re in commutatione ipse Pontifex accepit de fisco nostro locellum, qui dicitur Maipa cum hominibus ibidem commanentibus his nominibus, Adolino, Altone & VVinsgario, cum terris, quas excolere videntur, & omne peculiare eorum, vt hæc pars ipsi Pontifici & suis monachis in perpetuo tempore debeant permanere. Unde & commutationem ipsius Principis etiam suis manibus roboratam nobis in præsentem ostendit relegendam. Quod pro firmitate studuimus petitiones eorum plenius circa ipsa monasteria vel congregationem sanctam confirmari præceptum. Cui nos hoc beneficium præstitisse vel confirmasse & in omnibus concessisse cognoscite. Præcipientes enim, vt, quidquid constat per inspectam ipsam commutationem ipsius Principis iustè & rationabiliter inter ipsum, & gloriosum Domnum Remaglum iam dictum Pontificem fuit commutatum aut concambiatum, tam terris, curtibus, casis, campis,

campis, pratis, siluis, aquis, aquarumue decursibus, mancipiis, edificiis vel reliquis rebus atque corporibus; Dominus & Pater noster Papolenus Episcopus ad partem iam dicta monasteria Malmundario & Stabulaco per nostrum Præceptum plenius confirmato perennis temporibus habeat confirmatum atque indultum. Et ut hæc Præceptio nostris & futuris temporibus firmiorem obtineat vigorem, manus nostri signaculo subter eam decreuimus adfirmare. Signum Chlodouei gloriosi Regis.

Data quando facit mensis Iunius dies xxv, anno 11 regni nostri. Namucho recognoui.

Erat sigillum ex litteris regij nominis more illius æui effectum. Annus signati huius diplomatis est 1095 aut sequens, quando S. Goduino, ut diximus, mortuo, successit S. Papolenus, Episcopus Apostolicus ad prædicandum Evangelium, fundandasque Ecclesias creatus, qui Româ acceptum corpus S. Symmetrij Martyris, cum aliquibus Reliquiis S. Andreae Apostoli, in Belgium detulit, & Landernaci in templo parochiali, ac primariâ Stabulensis monasterij hæreditate deposuit, vbi sacro cultu quotannis honoratur xxvi Maij. Est celebris quoque veneratio S. Baboleni apud Stabulenses & Malmundarienses die xxvi Iunij, cuius sacrum caput in sacrario Stabulensi adseruatur. Hunc esse Papolenum in relato Chlodouei diplomate expressum indicauit nobis antè memoratus Dominus Benedictus delle Riue Sacerdos monasterij Stabulensis, eiusque archiui præfectus. Verùm hunc Papolenum arbitramur diuersum à S. Baboleno olim S. Columbani Abbatis discipulo, eiusque in
mona-

monasterio Bobiensi successore, cui dein Fossatenfe ad Matronam fluuium in agro Parisino monasterium commissum est ab eius fundatore Blidegifillo anno III Chlodouei II, Christi 100XLVI. Ob cuius Baboleni præclaram virtutem Audobertus Parisiorum Episcopus monasterio eius Fossatenfi dedit *priuilegium immunitatis & exemptionis ab omni subiectione Episcoporum & Clericorum*, anno Chlodouei V, Christi 100XLVIII. Ea priuilegia, qui tum præerat vniuersæ Ecclesiæ, approbavit S. Martinus Pontifex Romanus. Huius S. Baboleni corpus etiamnum cùm sacrâ veneratione adseruatur in Fossatenfi monasterio, quod ob S. Mauri reliquias eò translatas vulgò *monasterium S. Mauri* appellari diximus xv Ianuarij ad S. Mauri Vitam.

